

ΜΑΤΙΕΣ ΣΕ ΠΕΡΑΣΜΕΝΕΣ ΕΠΟΧΕΣ

Πηγαίνοντας με τα δεμάτια στ' αλώνια το 1952

Πριν λίγο καιρό όλα τα μέσα ενημέρωσης ασχολήθηκαν για πολύ με τα συμπαθέστατα καθ' όλα τετράποδα, τις αγελάδες, αποκαλώντας τις "τρελλές". Αυτές όμως, πιστές στον άνθρωπο από την πρώτη στιγμή της ζωής τους, κοιτάζοντας με το απλανές τους βλέμμα, ήταν σαν να του έλεγαν άλλοτε: "Άσε μη στενοχωριέσαι αφεντικό. Μπορώ και θα τα βγάλω και αυτή τη φορά πέρα μόνη μου".

Το όνομά τους το έπαιρναν συνήθως από τη μέρα γέννησής τους, για παράδειγμα Σάββας, αν η μέρα ήταν Σάββατο, Παρασκευούλα αν ήταν Παρασκευή, Κυριάκος ή Κυριακή αν η μέρα ήταν Κυριακή.

Σήμερα το κυνήγι της οικονομικής ανάπτυξης και του εύκολου κέρδους έκανε τον σύγχρονο άνθρωπο να ξεχάσει τα χρόνια που για μια ζωή ήταν δεμένος μ' αυτές και να τις ονομάσει "τρελλές".

Έτσι ο εικονιζόμενος στη φωτογραφία Σινδιώτης Χρήστος Ισπικούδης μας θυμίζει σήμερα στιγμές της αγροτικής ζωής της Σίνδου το 1952,



δείχνοντας σε όλους μας πόσο εξαρτημένος ήταν ο άνθρωπος από αυτά τα τετράποδα, κυρίως μάλιστα τα πρώτα χρόνια της προσφυγιάς, όταν κάθε πρωί ξεκινούσαν μαζί για την καθημερινή δουλειά.

Ευχαριστούμε την οικογένεια του Καλλισθένη Ισπικούδη για την προσφορά της φωτογραφίας στην εφημερίδα μας, που μας φέρνει στο νου στιγμές που χάθηκαν, από τις παλιές καλοκαιρινές μέρες, όταν κουβαλούσαν τα δεμάτια στα αλώνια.

ΑΛΕΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

